

Arrestnummer
C1/1218 / 2025
Repertoriumnummer
2025/ 3081
Datum van uitspraak
26 september 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/2797
2024/VJ11/1218

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/2797 - 2024/VJ11/1218

Not.nr. DE64.97.000688/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

ON

met maatschappelijke zetel gevestigd te

- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

“A. schending vergunningsplicht

*buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, **namelijk***

een klasse 2-inrichting gespecialiseerd in op- en overslag van zowel gevaarlijke als niet gevaarlijke producten te hebben geëxploiteerd zonder te beschikken over een vereiste omgevingsvergunning

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te *in de periode van 17 augustus 2017 tot en met 12 september 2022 (st. 5 milieuvergunning vervallen – St. 63 weigering nieuwe vergunning)*
door

Exploitatieverbod

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van

veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.”

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 22 oktober 2024 op tegenspraak als volgt:

“Vooraf

Verbetert de dagvaarding als volgt:

met maatschappelijke zetel gevestigd te

(...)

A. schending vergunningsplicht

(...)

te *in de periode van 17 augustus 2017 tot en met 12 september 2022 (st. 5*
milieuvergunning vervallen – St. 63 weigering nieuwe vergunning)
door

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt *voor de tenlastelegging A:*

*tot een **geldboete** van **40.000,00 EUR**, zijnde **5.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.*

Veroordeelt *tot betaling van:*

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*

- *een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- *een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*
- *de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 34,56 EUR.*

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 20 november 2024 door de beklaagde
- 21 november 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 6 maart 2025 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 26 juni 2025.

De beklaagde heeft zijn conclusies tijdig neergelegd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 juni 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde vertegenwoordigd door meester
voor meester beiden advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 22 oktober 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalden zowel de advocaat van de beklaagde als het openbaar ministerie telkens enkel een nauwkeurige grief over de straf.

2.2 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het
openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve kracht van de aangetekende beroepen en de grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de beslissingen over de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds. Alle overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis pertinent samen als volgt:

“1. Het bedrijf is gevestigd in

Dit betreffen twee sites met daartussen een openbare weg. De locaties vormen een milieutechnische eenheid. Het bedrijf betreft een transportbedrijf met op- en overslag van gevaarlijke en niet-gevaarlijke producten en het onderhoud van de eigen bedrijfsvoertuigen.

De historiek van vergunningsaanvragen gaat terug tot 1980. De milieuvergunning verviel op 17 augustus 2017.

Op 8 augustus 2020 werd één van de opslagmagazijnen verwoest door een brand.

Op 29 april 2021 werd een omgevingsvergunning aangevraagd voor het herbouwen van het magazijn na de brand en de exploitatie van een transportbedrijf met op- en overslag van zowel gevaarlijke als niet-gevaarlijke producten en verschillende activiteiten van lozing van afvalwater, opslag, stallen van voertuigen, enz.

Op 6 september 2021 werd deze aanvraag geweigerd door het college.

Sinds 17 augustus 2017 exploiteert de inrichting zonder omgevingsvergunning.

2. Bestuurder *werd op 27 oktober 2021 verhoord. Hij verklaarde dat hij specifiek verantwoordelijk was voor de opvolging van de omgevingsvergunning. Het klopte dat er verder een inrichting klasse 2 werd geëxploiteerd zonder vergunning sinds 17 augustus 2017. Dit kwam doordat ze de hernieuwing uit het oog waren verloren. Pas naar aanleiding van de brand hadden ze vastgesteld dat ze exploiteerden zonder vergunning. Op 29 april 2021 deden ze een vergunningsaanvraag die echter werd geweigerd omwille van geluidsproblemen en opmerkingen van de brandweer. Met de resultaten van de geluidsmetingen zouden ze hun plannen bijsturen. Ze overwogen om sprinklers te plaatsen. Aangezien er veel factoren waren waar ze rekening mee moesten houden, zou er tegen 30 april 2022 een nieuwe aanvraag kunnen gebeuren.*

De toezichthouder was van mening dat dit wel een zeer ruime termijn was om een nieuwe aanvraag te doen.

3. *Pas op 10 mei 2022 werd er een gemengde omgevingsvergunningsaanvraag gedaan met als voorwerp het herbouwen van het magazijn, het bouwen van een geluidsmuur, het verder exploiteren en veranderen van een transportbedrijf en het bijstellen van de voorwaarden. Er werd een uitzondering gevraagd op onder meer de exploitatie-uren van*

rustverstorende activiteiten. Op 12 september 2022 weigerde het college de vergunning. Hierop werd het dossier afgesloten en op 24 mei 2024 werd bevel gegeven om beklaagde te dagvaarden.

Uit de weigeringsbeslissing van het college van 12 september 2022 blijken volgende problemen:

- Ongunstig brandpreventieverslag. De opslag van gevaarlijke producten dicht bij woonstraten en het gevaar bij brand. De bewoners van twee privéwoningen lopen een groot risico bij brand. De bewoning van nr. is eigenlijk niet te verantwoorden. De opslagmagazijnen op beide sites voldoen qua brandveiligheid op tal van punten niet.*
- De openbare weg tussen de bedrijfsgebouwen wordt gebruikt als los- en laadplaats. Hierbij wordt het verkeer gehinderd.*
- De geluidsmuur zou de geluidsproblemen niet oplossen. Uit de geluidsstudie bleek de noodzaak van een muur van 6 meter hoog in een L-vorm. De voorgestelde muur is slechts 4 meter hoog en heeft geen L-vorm. Bovendien voldoet de inpassing niet aan de voorwaarden van het RUP doordat er geen bufferlandschap wordt voorzien van 15 meter breed.*
- De VMM wou dat er nog een aantal waarborgen in de vergunning werden toegevoegd met betrekking tot de lozing van bedrijfsafvalwater.*
- De activiteiten worden verplaatst, maar de geluidsstudie heeft de impact van het geluid voor de woningen dicht bij de nieuwe locatie niet berekend. De geluidshinder, vooral tijdens de nachtperiode, wordt door het voorliggend voorstel onvoldoende beperkt.*
- Normaal zijn rustverstorende activiteiten tussen 19u en 7u verboden, maar het bedrijf wil hierop een uitzondering en wil exploiteren van 5u tot 20u. Dit is voor de overheid echter onaanvaardbaar gelet op het feit dat uit de geluidsstudie blijkt dat de geluidsnormen niet kunnen gerespecteerd worden tijdens de nacht. De geluidsoverlast bij het warmdraaien van de motoren is thans wel verholpen door nachtverwarmingen die elektrisch werken.*

4. Uit stukken door beklaagde neergelegd ter zitting blijkt dat beklaagde op 8 mei 2023 een vergunning onder voorwaarden bekwam.

4. De beklaagde exploiteerde zonder vergunning een klasse 2-inrichting gespecialiseerd in de op- en overslag van zowel gevaarlijke als niet gevaarlijke producten in de periode van 17 augustus 2017 tot en met 12 september 2022. Dit liet haar toe de inrichting uit te baten zonder te voldoen aan de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden. Nadat de beklaagde zich had gerealiseerd dat de vergunning was verlopen, deed ze een nieuwe vergunningsaanvraag. Haar eerste twee aanvragen werden echter afgewezen, onder meer omdat er problemen waren met de brandveiligheid en met de geluidsoverlast voor de omwonenden. De exploitatie zonder vergunning heeft de beklaagde al die tijd toegelaten om te besparen op noodzakelijke investeringen daartoe en leverde haar daarom ook een onrechtmatig concurrentievoordeel op ten aanzien van

sectorgenoten die wel aan alle voorwaarden voldeden. De onvergunde exploitatie hield ook een risico in op milieuschade.

Transportiep nog geen eerdere correctionele veroordelingen op, maar werd wel al tweemaal veroordeeld voor misdrijven in de verkeerscontext.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

Het hof gaat niet in op het verzoek van de beklaagde om haar voor het bewezen misdrijf de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen. Het verlenen van deze gunst zou de beklaagde onvoldoende laten inzien dat de milieuvoorschriften dwingend zijn en dat zij actief moet nagaan of er nog een vergunning voorhanden is. Dat de beklaagde inmiddels heeft geïnvesteerd onder meer in brandveiligheid en geluidsisolatie en dat het bedrijf financieel heeft geleden onder de brand die woedde in een van de gebouwen in 2020, is geen reden om anders te beslissen.

De geldboete die de eerste rechter oplegde is meer passend om duidelijk uiting te geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet en om het herstel van het maatschappelijk evenwicht te bevorderen. De geldboete confronteert de beklaagde ook met de maatschappelijke kosten die zij veroorzaakte met het misdrijf.

Rekening houdend met de inspanningen die de beklaagde leverde om zich in regel te stellen, verleent het hof haar uitstel voor de helft van die geldboete. Dit is een bijkomende stimulans voor de beklaagde om zich ook in de toekomst stipt aan de toepasselijke regelgeving te houden. De beklaagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

De geldboete is te verhogen met 70 deciem.

5. De eerste rechter veroordeelde de beklaagde definitief tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie voor de procedure in eerste aanleg. Bijkomend veroordeelt het hof de beklaagde ook tot de beroepskosten. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de

slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De beslissingen van de eerste rechter over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand zijn definitief.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de beslissing over de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastlegging A tot een geldboete van 5.000 euro, met deciem gebracht op **40.000 euro**;

gelast **gewoon uitstel voor de helft** van de opgelegde geldboete voor een termijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de beroepskosten, begroot op 107,31 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,55

€ 97,55

+ 10 % : € 9,76

Totaal : € 107,31

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren _____ die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en _____ en in openbare rechtszitting van **26 september 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____